

baş qoşdular. Amma onunla da heç nə alı-
mır hələ ki. Yəqin ki, çalxalanıb-çalxalanıb
üzə nəşə çıxardacaqlar, nəşə alınacaq.

Rusiya, Gürcüstan, Türkiyə bu barədə
özünü qoruya bildi. Misal üçün 90-cı illərin
əvvəllərində heç nəyi olmayan Türkiyə in-
di teatr və kino sahəsində inanılmaz yeni-
liklər edirlər. Bizdə isə bir az başqa cürdü.
İstər film, istərsə də serial olsun. Müəyyən
qədər məbləğ ayrılır ortada isə normal iş
olmur. Çünki sənətə, peşəkar aktyora doğ-
ru yanaşma olmur. Peşəkar qalır bir kənar-
da, gedirlər qeyri-peşəkarı gətirib seriala
və ya filmə çəkirlər. Olmaz ki, indi çəkilən
seriallarla yanaşı bir film də, misal üçün
Əhməd Cavadın həyat yoldaşı Şükriyyə
xanım haqqında çəkilsin. Bunun nəyi pis
olar? Axı tamaşaçıya da bir alternativ ver-
mək lazımdır ki, hansı yaxşıdır, hansı pisdür
seçimini edə bilsin. Və yaxud da Qarabağ
müharibəsi haqqında ortaya qoyulan film-
lərimiz hansı? Bunun üçün xaricdən rejissor,
aktyor dəvət etməklə deyil. İnanın o, rejis-
sor biz isətəyən kimi, bizim ürəyimizi təp-
pədən kimi çəkməyəcək. Çəkməyəcə-
kək! Çünki bunu çəkən bizim içimizdən
olan, psixologiyamızı bilən, ürəyi yanan bi-
ri olmalıdır. Belə adamlar da var. Sadəcə,
onlara qarşı bu gün saymamazlıq var.

- **Gülbəniz Əzimzadənin "Müqəddəs
oda yanaram" filmində bəxti gətirmə-
yən yazıçı obrazını ifa edirsiniz. Ədəbiy-
yata münasibətiniz necədir? Müasir
ədəbiyyatımızı, yazalarımızı izləyirsiniz?**

- Vaxt olduqca, imkan düşdükcə təbii
ki, izləyirəm. Şərif Ağayarı, Seymur Bay-
canın, İlqar Rəsulun, Qan Turalının maraq-
lı yazıları olur. Seymur Baycan bir az qəri-
bə yazır. Amma onun ironiyası çox xoşuma
gəlir.

Əziz Nesini həm şəxsiyyət, həm də ya-
zıçı kimi çox sevirəm. Bu yaxınlarda "Tar-
zan" hekayəsini oxudum. Erix Mariya Re-
markın "Borc həyat" romanını çox sevirəm.
Amma vaxt azlığından mənim üçün hekayə
janrı daha münasibdir. Bu səbəbdən imkan
düşdükcə publisist yazılar, hekayələr oxu-
yuram.

İran rejissoru Abbas Kiorustami nə in-
qilab dövründə, nə də ondan sonra heç vaxt
İranı tərk etməmişdi. Bunun səbəbini so-
ruşduqda isə belə cavab vermişdi: "Bir ağa-
cı kök saldığı yerdən çıxarıb başqa yerdə
əksəniz, həmin ağac meyvə verməz, versə
də, o meyvələr öz yerindəki qədər gözəl
olmaz. Mən də ölkəmi tərk etsəydim, hə-
min ağac kimi olardım."

- **Biz bilirik ki, sizin də həmişə başqa
ölkədə yaşamaq imkanlarınız olub. Hə-
min ağac misalını sizə də aid etmək olar?**

- Bilirsiniz, artıq mənim o yaşım deyil.
İndi həmin ağacın hardasa başqa yerdə bit-
məsi, yaşıllaşması üçün nə qədər zaman la-
zım olacaq. Buna isə artıq mənim vaxtım
yoxdu. Cavanlıqda getdim. Amma sonra
gördüm ki, orda yaşaya bilmirəm. Orda
olan heç nə mənim olmur. Yaşamaq üçün
mənim hər cür maddi imkanlarım olub. Sa-
dəcə, adam qəribçilikdə çox sadə və bizə
indi cılız görünən şeylər üçün darıxır. Adi
bir çayxanada, ya kababçıda oturmaq, saat-
larla söhbət etmək üçün adam darıxır.
Adam uzaqda olanda hansısa bir ağacın be-
lə həsrətini çəkmə bilər. Bu səbəbdən də
məni elə gəlir ki, insan başqa yerdə yaşa-
maq üçün orda doğulmalıdır, ya da forma-
laşmalıdır. Bu da 20-30 yaş dövrünə təsadüf
etsə, bəlkə nə isə alınardı. İndi artıq gec-
di...

Hərdən fikirləşirəm, bəlkə çıxıb gedim.
Amma bayaq dediyim müəyyən şeylər,
anamın yaşlı olması məni saxlayır. Biz sa-
dəcə olaraq ömrümüzü yedik, ömrümüz-
dən itirdik. Başqa heç nə...